

Elite Badminton Policy in Iran

Seyed Bahador Zakizadeh^{1✉} , Mehdi Kohandel²

1. Corresponding Author, Department of Sport Management, Karaj branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran.
E-mail: b.zakizadeh@kiaau.ac.ir
2. Department of Sport Management, Karaj branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran. E-mail: m.kohandel@kiaau.ac.ir

Article Info

Article type:

Research Article

Article history:

Received:

21 January 2022

Received in revised form:

9 February 2022

Accepted:

5 March 2022

Published online:

23 October 2023

Keywords:

*Elite Sport Policy,
Badminton,
Fuzzy Delphi,
MADM*

ABSTRACT

Introduction: The aim of this study was identify and prioritize factors affecting elite Badminton policy in Iran.

Methods: This study was mixed method. In qualitative section, population of study were elite people in management of Badminton and in quantitative section, the Badminton Family (Federation members, board of Badminton in provinces, cities and coaches) which in both section appropriate sample were collected. In this study to identify factors affecting elite Badminton policy in Iran Fuzzy Delphi was used.

Results: According this method, these factors were identified: Financial support, Integrated approach to policy development, participation in Badminton, development system of Talent identification, integrated athletic and post-Career Support, training facilities, coaching provision & development, (Inter)national competition and Scientific research. To prioritize these factors, MADM and Copeland method were used. According to these methods, most important factor was financial support.

Conclusion: The elite Badminton system in Iran is heavily interventionist, centralized, bureaucratic and highly formal but unstable. The elite badminton system in Iran seems to be moving in the opposite direction, moving toward more concentration and government-led management.

Cite this article: Zakizadeh, S. & Kohandel, M., (2023). Elite Badminton policy in Iran. *Sport Management Journal*, 15(3), PP.
DOI: <http://doi.org/10.22059/JSM.2022.336929.3989>.

Journal of Sport Management by University of Tehran Press is licensed under CC BY-NC 4.0
| web site: <https://jrm.ut.ac.ir/> | Email: jrm@ut.ac.ir.

© The Author(s).

Publisher: University of Tehran Press.

Extended Abstract

Introduction

Today, the international functions of sports, as a soft power, have turned it into a tool of foreign policy and public diplomacy, so that countries try to use sports, especially in major sports events such as the Olympics and World Cups, for their broad goals; about gaining power, wealth and increasing international prestige (Sabbaghian, 2014). On the other hand, the competition in international sports is increasing and more countries are using strategic solutions to increase the international level of medaling athletes (Khalifeh, 2015). Over time, this phenomenon has increased the amount of financial investment of many countries in the development of elite sports. In recent years, most governments are directly involved in policies designed to improve their country's international competitiveness and institutionalize the elite sports system. Currently, countries must spend and compete to consolidate and maintain successful elite sport systems (De Boucher et al., 2006; De Boucher et al., 2021). During the last few decades, elite sports policy has attracted the attention of many researchers regarding the prediction of the decline of macroeconomic factors (for example, population and GDP) (Bergsard and Norberg, 2010). Houlihan (2005) introduces three categories of these factors: background factors (such as financial support), process factors (for example, talent acquisition and system development) and specific factors (such as educational facilities). Recently, research has focused on sport-specific level analysis to examine potential variation in elite sport policy (Houlihan, 2005). This branch of research contributes to a better understanding of the factors influencing the success of elite athletes, which are considered outputs of the system (Gould et al., 1999; Green, 2005). One of the government's goals in paying attention to elite sports successes is the valuable impact of international successes on social issues and its capacity to influence a wide range of non-sports goals (Yakobs et al., 2021). Therefore, understanding how people's attitude towards elite sports is a very important research topic. This can be a valuable suggestion for policy makers who want to implement public policies. Recently, the results of several studies using experimental data have addressed the value of public understanding of elite sports (Rahimi and Mirzaei, 2017). While this study provides a general rationale to help public investment in elite sports that has not been properly accepted, and talks about policy making how to increase public understanding (Zakizadeh and Kohandel, 1401). Therefore, the purpose of this research was to investigate the factors of general permeability in the promotion of elite

badminton sports policy in Iran.

Methods

The current research was a descriptive survey. The research method was a combination of qualitative and quantitative methods. In the qualitative part of this research, the method of semi-structured qualitative interviews was used. In this research, a 3-step process was carried out as follows to identify the country's badminton elite policy: the first stage: library studies on the research topic; In this part, library sources, articles, required books, and the global Internet were used to collect information on the theoretical foundations and research literature of the subject. 13 factors were found as the policies of Iran's badminton elites. The second stage: interviews; at this stage, according to the opinion of the research team, 4 badminton experts of the country were interviewed. At the end of this stage, 12 factors were obtained by summarizing the opinions of the interviewees. In the next step, a Delphi panel had to be formed. Because the Delphi method requires a special group that must answer specialized questions in the relevant field, experts in this field must be identified. Although the number of people making up the Delphi group depends on the purpose of the study and the expected homogeneity of the target population, based on the empirical studies conducted using the Delphi method, the number of people making up the group can be up to 11 people (Abdolmalaki et al., 2023); Unless a specific homogenous sample is considered, the optimal number can be 15 to 20 people (Abdolmaleki et al., 2020). At the end of this stage, each of the interviewees was asked to name 5 experts who can appear in the Delphi panel. The third stage: by summarizing the people who were introduced in the previous stage, 20 people formed the Delphi research panel. The initial questionnaire containing 3 questions was given to each of them. These 3 questions include the following: First, the obtained components were provided to the Delphi panel and they were asked to determine the policies of Iran's badminton elite. In the second question, they were asked to state other factors that can be considered as the country's badminton elite policies, and finally, in the third question, they were asked to provide any explanations or suggestions in this section. 17 members of the Delphi panel cooperated with the researcher and completed the initial questionnaire. Due to the advantages of the fuzzy Delphi method, this method was used instead of the traditional Delphi method in this research.

The difference between the fuzzy Delphi method and the traditional Delphi method is that in the traditional Delphi method, the predictions provided by experts are expressed in the form of definite numbers, which makes the use of definite numbers for long-term

predictions far from the real world (Abdolmaleki et al., 2021). Therefore, the fuzzy Delphi method can create a better effect on the selection of criteria. The statistical population of this research included two qualitative and quantitative parts. In the qualitative section, there were badminton management experts of the country, 17 members of the society's Delphi panel. In the quantitative part, the statistical population of this research was the directors and members of the technical committee of the federation, officials, secretaries and vice-chairmen of the provincial and city badminton boards, members of the badminton coaches committee of the provincial boards and the senior expert group of the Ministry of Sports and Youth and the National Olympic Committee of Iran. In the qualitative part, all 17 experts from the Delphi panel were considered as research samples. In the quantitative part, according to the nature of the research, based on PASS statistical software, the research sample size was determined between 84 and 154 people. Therefore, 148 members of the sample were selected as available. In order to rank the obtained factors, multi-criteria decision-making methods (MADM) and Copeland's technique were used. Multi-indicator decision-making techniques are one of the decision-making models that have been very popular in the last two decades. Due to the large number of multi-indicator decision-making techniques, in this research, 5 widely used techniques in the field of multi-indicator decision-making were used under the titles of "Linear Allocation Techniques, Electra, Saw, Topsis and Lineamp".

Results

Based on Fuzzy section, the following factors are named as financial support for the elite sport in badminton: having a unified vision among relevant organizations, public participation in badminton, development of the talent search system in badminton, comprehensive support for active and retired badminton athletes, suitable training facilities. For elite athletes, growth and development of badminton coaches, participation in national and international badminton competitions and development of scientific research in badminton were identified. Also, based on the MADM method, financial support of elite sports in badminton was introduced as the most important factor in this research; after that, in order, development of the talent search system, participation in national and international competitions, all-round support for active and retired athletes, suitable training facilities, growth and development of coaches, public participation in badminton, having a unified vision among sports organizations. The relevance and development of scientific research are located in badminton.

Conclusion

In this research, it was found that financial support from the government and relevant institutions has an impact on achieving international success in badminton. It was also determined in the prioritization done; According to the statistical sample of this research, financial support for elite sports is the most important factor in the policy making of Iranian badminton elites. The responsibility of sports at the elite level in our country, as in many other countries, lies with the government (Ministry of Sports and Youth), where the Ministry of Sports and Youth acts as a specialized department. This ministry plays an important role in the government's financial support for sports at the elite level. Also, other non-governmental institutions (National Olympic Committee and Federations, etc.) that have a special responsibility in the field of elite sports must work in full coordination with this ministry. Like other countries, the government pays attention to elite sports as an issue to increase the country's international prestige. One of the most important issues in this field is government payments to athletes and their families, which, like many countries, should be made at the level of elite sports. According to the statistical sample of this research, in the field of badminton, these payments either do not exist at all or are very small, so that an elite athlete cannot solve his financial problems with these payments. Finally, it can be stated that Iran's elite badminton system is highly interventionist, centralized, bureaucratic and highly formal but unstable. Also, the conflict is observed in the vertical dimension (transfer of power to the lowest level of management) and the horizontal dimension (transfer of competence and authority to non-governmental structures in all areas of the government, which is not absolutely necessary). It seems that Iran's elite badminton system is moving in the opposite direction and is moving towards more centralization and strengthening of management by the government. It seems that several important factors will help to understand the prioritization of elite badminton policy in the country:

- 1- An inciting factor to change the policy and forcing the government (Ministry of Sports and Youth) based on external pressures, that is, the repeatedly poor results of the country in the world and international badminton competitions. On the other hand, although the goals of the elite badminton policy are of great importance to the government, this policy is in competition with the goals of the development of public sports and physical education in schools.
- 2- The government should assume its prominent role in the formation and especially the guidance of elite sports policy. Currently, there is no specific strategy for elite sports, and the government should develop this

University of Tehran
Faculty of
Sport Sciences and Health

Sport Management Journal

Online ISSN: 2676-427X

strategy. In other words, the government should play this role by monitoring and controlling the distribution of financial resources, especially for the construction of specialized badminton facilities.

3- The activity of learning sports policies by the Badminton Federation and transferring and localizing appropriate methods from other successful countries in this field of sports should also be formed in the country. Regular collection and analysis of information and data by specialized teams in research centers (such as the Research Institute of Sports Sciences) and the National Olympic Committee of Iran should be done, especially for the development of systems for identifying and nurturing badminton talents at the provincial and national levels.

4- According to the progress that has been made in coaching in the international arena, getting help from foreign coaches can help the quantitative and qualitative development of domestic coaches. Because there is still a lack of quality and experienced coaches at the elite level.

Ethical Considerations

In conducting this research, all ethical points have been observed.

Funding: no research funding.

Authors' contribution:

The authors had equal contributions to this study

Conflict of interest:

The authors declare no conflicts of interest

Acknowledgments:

The researchers express their grateful thanks to all those who cooperated in the implementation of the current study.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

تدوین راهبردهای کلان سیاستگذاری بدمیتون نخبه در ایران

سید بهادر زکی زاده^۱، مهدی کهندل^۲

۱. نویسنده مسئول، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران. رایانامه: b.zakizadeh@kiau.ac.ir

۲. گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران. رایانامه: m.kohandel@kiau.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: پژوهشی	مقدمه: هدف از این تحقیق، شناسایی و رتبه‌بندی عوامل مؤثر بر سیاستگذاری بدمیتون نخبه ایران بود.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۰۱	روش پژوهش: جامعه آماری پژوهش در بخش کیفی خبرگان مدیریتی بدمیتون کشور و در بخش کمی اعضای خانواده بدمیتون (اعضای فدراسیون، هیأت‌های استانی، رؤسای هیأت‌های شهرستان و مربیان) بودند که در هر یک از جامعه‌های آماری تعداد نمونه مورد نیاز انتخاب شدند. در این تحقیق برای شناسایی عوامل مؤثر بر سیاستگذاری نخبگان بدمیتون از روش دلفی فازی استفاده شد.
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰/۱۱/۲۰	یافته‌ها: بر این اساس عوامل زیر به نام‌های حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمیتون، داشتن دیدگاه یکپارچه در بین سازمان‌های ذی‌ربط، مشارکت عمومی در بدمیتون، توسعه سیستم استعدادیابی در بدمیتون، حمایت همه‌جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمیتون، امکانات تمرینی مناسب برای ورزشکاران نخبه، رشد و توسعه مربیان بدمیتون، شرکت در رقابت‌های ملی و بین‌المللی بدمیتون و توسعه تحقیقات علمی در بدمیتون شناسایی شدند. به‌منظور اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر سیاستگذاری نخبگان بدمیتون از روش‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه (MADM) و تکنیک کپ‌لند استفاده شد. بر این اساس از بین مؤلفه‌های تحقیق حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمیتون مهم‌ترین عامل تأثیرگذار است.
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۱۴	نتیجه‌گیری: سیستم بدمیتون نخبه ایران به‌شدت مداخله‌ای، متمرکز، بوروکراتیک و به‌شدت رسمی، ولی بی‌ثبات است. به‌نظر می‌رسد سیستم بدمیتون نخبه ایران در جهت معکوس در حال حرکت است و به سمت تمرکز بیشتر و تقویت مدیریت توسط دولت می‌رود.
تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۸/۰۱	
کلیدواژه‌ها: بدمیتون، دلفی فازی، روش‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه، سیاستگذاری، ورزش نخبه.	

استناد: زکی‌زاده، سید بهادر؛ و کهندل، مهدی (۱۴۰۲). تدوین راهبردهای کلان سیاستگذاری بدمیتون نخبه در ایران. نشریه مدیریت ورزشی، (۳) ۱۵، صص.

DOI: <http://doi.org/10.22059/JSM.2022.336929.3989>

این نشریه علمی رایگان است و حق مالکیت فکری خود را بر اساس لایسنس کرییتیو کامنز (CC BY-NC 4.0) به نویسندگان واگذار کرده است. | آدرس نشریه: <https://jsm.ut.ac.ir/> | ایمیل: jsm@ut.ac.ir

© نویسندگان.

ناشر: انتشارات دانشگاه تهران.

پروپوزیشن گاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

مقدمه

امروزه کارکردهای بین‌المللی ورزش، به‌منزله یک قدرت نرم آن را به ابزار سیاست خارجی و دیپلماسی عمومی تبدیل کرده، به‌طوری‌که کشورها سعی دارند از ورزش به‌ویژه در رویدادهای بزرگ ورزشی مانند المپیک و جام‌های جهانی برای اهداف گسترده خود در خصوص کسب قدرت، ثروت و افزایش منزلت بین‌المللی استفاده کنند (صباعیان، ۲۰۱۵). از طرفی رقابت در ورزش بین‌المللی در حال افزایش است و کشورهای بیشتری از راهکارهای راهبردی برای افزایش سطح جهانی مدال‌آوری ورزشکاران استفاده می‌کنند (خلیفه، ۲۰۱۶). با گذشت زمان، این پدیده سبب افزایش میزان سرمایه‌گذاری مالی بسیاری از کشورها در پیشرفت نخبگان ورزشی شده است. در سال‌های اخیر، بیشتر دولت‌ها به‌طور مستقیم در سیاست‌های طراحی‌شده برای بهبود رقابت‌های بین‌المللی کشورشان و نهادینه شدن سیستم نخبگان ورزش در حال حاضر برای تحکیم و حفظ سیستم‌های نخبگان موفق ورزش، کشورها باید هزینه کنند و مسابقه بدهند (دی بوشر^۱ و همکاران، ۲۰۰۶؛ دی بوشر و همکاران، ۲۰۲۱). در طول چند دهه گذشته، سیاست ورزش نخبگان توجه بسیاری از محققان در مورد پیش‌بینی کاهش عوامل کلان اقتصادی را جلب کرده است (برای مثال جمعیت و تولید ناخالص داخلی) (برگسارد و نوربرگ^۲، ۲۰۱۰). هولیهان^۳ (۲۰۰۵) به معرفی سه دسته از این عوامل می‌پردازد: عوامل زمینه‌ای (مثل حمایت مالی)، عوامل فرایندی (برای مثال استعدادیابی و توسعه سیستم) و عوامل خاص (مثل امکانات آموزشی). اخیراً تحقیقات روی تجزیه و تحلیل سطح خاص ورزش به‌منظور بررسی تنوع بالقوه در سیاست ورزش نخبگان متمرکز شده است (هولیهان، ۲۰۰۵). این شاخه از تحقیقات به درک بهتر عوامل تأثیرگذار افزایش شانس موفقیت ورزشکاران نخبه که خروجی سیستم به‌حساب می‌آیند، کمک می‌کند (گولد^۴ و همکاران، ۱۹۹۹؛ گرین^۵، ۲۰۰۵).

جدای از سطح شواهد علمی، می‌توان باورهای مختلف درباره نتیجه ورزش نخبه را به‌طور مکتوب تشخیص داد. این نتایج شامل توسعه اقتصادی، اعتبار بین‌المللی، به رسمیت شناختن دیپلماتیکی و بین‌المللی، تصویر بین‌المللی و اثر مشارکتی عظیم، هویت و تعلقات ملی، انسجام اجتماعی، غرور ملی، شادی، عامل‌های حس خوب و سودمندی است (گرین، ۲۰۰۵). ارتقای سطح ورزش نخبگان به‌عنوان یک راهبرد ملی معمولاً با مواردی که در بالا ذکر شد، توجیه می‌شود (فوناهاشی^۶ و همکاران، ۲۰۲۰). همچنین در بعضی مواقع که به‌عنوان سرمایه‌گذاری ورزش حرفه‌ای و خط‌مشی سیاستگذاران باشد، مظنون معمول گفته می‌شود (دی کوک^۷ و همکاران، ۲۰۲۱). می‌یر^۸ و همکاران (۲۰۲۱) هشدار دادند که یکی از گام‌های مهم کشور در مواجهه با چالش توجیه تصمیم خود به عموم در آینده نزدیک، خروج از مسیر سیاستگذاری ورزش نخبگان است (می‌یر و همکاران، ۲۰۲۱).

یکی از اهداف دولت از توجه به موفقیت‌های ورزشی نخبگان، تأثیر ارزشمند موفقیت‌های بین‌المللی بر مسائل اجتماعی و ظرفیت آن برای تأثیرگذاری روی دامنه گسترده‌ای از اهداف غیرورزشی است (یاکوبز^۹ و همکاران، ۲۰۲۱). بنابراین درک چگونگی نگرش مردم در خصوص ورزش نخبه موضوع تحقیقاتی بسیار مهمی است. این می‌تواند پیشنهادی ارزشمند برای سیاست‌گذارانی باشد که تمایل به پیاده‌سازی سیاستی علنی دارند. به‌تازگی نتایج چند تحقیق با استفاده از داده‌های تجربی به ارزش درک عمومی ورزش نخبگان پرداخته‌اند (رحیمی و میرزایی، ۲۰۱۷). درحالی‌که این پژوهش به ارائه یک منطق کلی برای کمک به سرمایه‌گذاری عمومی در ورزش نخبگان که

1. De Bosscher
2. Bergsgard & Norberg
3. Houlihan
4. Gould
5. Green
6. Funahashi
7. De Cocq
8. Meier
9. Jacobs

به درستی پذیرفته نشده، می‌شود و در مورد سیاستگذاری چگونگی افزایش درک عمومی صحبت می‌کند (زکی‌زاده و کهندل، ۲۰۲۰). بنابراین هدف این تحقیق بررسی عوامل نفوذپذیری عمومی در پیشبرد سیاست ورزش نخبگان بدمینتون در ایران است.

با بررسی‌های محقق مشخص شد، تاکنون در کشور تحقیقی در زمینه شناسایی عوامل مؤثر بر سیاستگذاری نخبگان ورزش انجام نگرفته است؛ بنابراین انجام این تحقیق ضرورت دارد. از طرفی رشته بدمینتون، در سال‌های اخیر روند رو به رشدی را در سطح بین‌المللی به دست نیاورده است، همین امر محقق را به فکر واداشت تا سیاست‌هایی را که کشورهای موفق در این رشته به کار می‌گیرند شناسایی و آنها را در ورزش کشور بومی‌سازی کند. نتایج این تحقیق می‌تواند به مدیران ارشد در حوزه تصمیم‌گیری سیاست‌های کلان ورزش کشور کمک کند تا در تصمیم‌های خود از روش‌های علمی استفاده کنند.

در این زمینه شعبانی بهار و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهشی ابراز کردند که دو عامل بیرونی حمایت مالی و محیط قهرمانی بر موفقیت ورزشی اثر معناداری دارند. رحیمی و همکاران (۲۰۱۷) در تحقیقی بیان کردند که بین اهداف پیشرفت و موفقیت ورزشی رابطه معناداری وجود دارد. لی^۱ و همکاران (۲۰۲۰) در تحقیقی ابراز کردند که بین عوامل شش‌گانه مؤثر بر موفقیت دوچرخه‌سواران، تمامی آنها در موفقیت نقش دارند، اولویت آنها به ترتیب عبارت است از: نقش مربیان، نقش حمایتی دولت، فدراسیون و رسانه‌های گروهی، نقش برگزاری تورها و مسابقات داخلی و خارجی، نقش عوامل زیست‌محیطی و عوامل جسمانی، نقش مدیریت هیأت و نقش عوامل امکاناتی و اجرایی. فوناهاشی^۲ و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهشی ابراز کردند که بین تعداد ورزشکاران و موفقیت‌های بین‌المللی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. مارتینز پاتاتاس^۳ و همکاران (۲۰۲۱) در تحقیقی ابراز کردند که ورزش در کشورها از یک فعالیت بدنی یا نوعی تفریح فراتر رفته و کارکردهای مختلف بهداشتی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و زیست‌محیطی و به‌ویژه جایگاه سیاسی بین‌المللی پیدا کرده است. دی بوشر^۴ و همکاران (۲۰۲۱) در تحقیقی دیگر، سه سطح (سطح کلان، سطح میانی و سطح خرد) از عوامل مؤثر در موفقیت ورزشی را ارائه دادند. مازی^۵ و همکاران (۲۰۲۱) عنوان کردند که پذیرش عمومی رابطه مثبتی با ادراکات فردی/ اجتماعی دارد. همچنین رابطه منفی با ریسک ادراک شده دارد. متئو^۶ و همکاران (۲۰۲۱) ابراز کردند که کشورهای اتحادیه اروپا در هر دو رقابت نسبت به سایر کشورها برتری دارند؛ همچنین ورزشکاران زن این کشور نسبت به مردان برتری فاحشی دارند. پاتاتاس و همکاران (۲۰۲۱) با مرور پیشینه تحقیق ابراز کردند که موفقیت در رده سنی جوانان با موفقیت بین‌المللی در رده بزرگسالان همبستگی مثبت و مستقیم دارد. پاتاتاس و همکاران (۲۰۲۲) در مقاله‌ای گزارش دادند که عوامل سیاست ورزشی و عوامل اجتماعی- اقتصادی بر ورزشکاران پارالمپیک تأثیر دارند، در حالی که عوامل آب‌وهوایی بر ورزش‌های زمستانی تأثیرگذار است.

همان‌طور که ملاحظه شد، در سال‌های اخیر تلاش برای شناسایی عوامل مؤثر بر سیاست‌های ورزش نخبه در خارج از ایران آغاز شده است که می‌توان به اهمیت توسعه این حوزه در کشورهای مختلف پی برد؛ اما تقریباً بیشتر این تحقیقات به بررسی سیاست‌های کلی ورزش یک کشور پرداخته و به بررسی یک رشته ورزشی خاص (به‌خصوص بدمینتون) نپرداخته‌اند. همچنین در جمع‌بندی کلی می‌توان به عوامل مهمی که در این پژوهش‌ها برای رشد و توسعه ورزش نخبه در کشورهای مختلف مورد توجه قرار گرفته، پی برد که در آنها بر ضرورت مدیریت و برنامه‌ریزی صحیح تأکید شده است که در ساخت چارچوب‌های اصلی و تحقق اهداف این پژوهش نیز مورد توجه و استفاده قرار گرفته است. در داخل کشور اما همان‌طور که ملاحظه شد تحقیقات بسیار اندکی در این زمینه صورت گرفته است و نیاز به پرداختن به این موضوع به‌خصوص در رشته‌های انفرادی مانند بدمینتون احساس می‌شود. بنابراین محقق در این پژوهش، به شناسایی و رتبه‌بندی سیاستگذاری بدمینتون نخبه ایران می‌پردازد.

1. Li
2. Funahashi
3. Martins Patatas
4. De Bosscher
5. Mazzei
6. Mateu

روش‌شناسی پژوهش

تحقیق حاضر توصیفی از نوع پیمایشی بود. روش تحقیق، آمیخته ترکیبی از روش‌های کیفی و کمی بود. در بخش کیفی، از روش مصاحبه‌های کیفی نیمه‌ساختاریافته استفاده شد. همچنین برای ساخت شناسایی سیاست‌نخبگان بدمینتون کشور یک فرایند سه‌مرحله‌ای به شرح زیر صورت گرفت:

مرحله اول: مطالعات کتابخانه‌ای در مورد موضوع تحقیق؛ در این قسمت به‌منظور گردآوری اطلاعات در زمینه مبانی نظری و ادبیات تحقیق موضوع، از منابع کتابخانه‌ای، مقالات، کتاب‌های مورد نیاز و نیز از شبکه جهانی اینترنت استفاده شد. ۱۳ عامل به‌عنوان سیاست‌های نخبگان بدمینتون ایران یافت شد.

مرحله دوم: مصاحبه؛ در این مرحله با نظر تیم تحقیق، با چهار نفر از خبرگان بدمینتون کشور مصاحبه صورت گرفت. در پایان این مرحله و با جمع‌بندی نظرهای مصاحبه‌شوندگان ۱۲ عامل به‌دست آمد. در مرحله بعد باید پنل دلفی شکل می‌گرفت. چون روش دلفی نیازمند گروه ویژه‌ای است که باید به پرسش‌های تخصصی در زمینه مربوطه پاسخ دهند، باید خبرگان این حوزه را شناسایی کرد. اگرچه تعداد افراد تشکیل‌دهنده گروه دلفی به هدف مطالعه و تجانس مورد انتظار جمعیت هدف بستگی دارد، بر اساس بررسی‌های تجربی صورت‌گرفته به روش دلفی، تعداد افراد تشکیل‌دهنده تا ۱۱ نفر می‌تواند باشد (عبدالملکی و همکاران، ۲۰۲۳)؛ مگر اینکه نمونه متجانس خاصی مدنظر باشد که تعداد مطلوب می‌تواند ۱۵ تا ۲۰ نفر باشد (عبدالملکی و همکاران، ۲۰۲۰). در پایان این مرحله از هریک از مصاحبه‌شوندگان خواسته شد پنج نفر از متخصصانی را که می‌توانند در پنل دلفی حضور یابند، نام ببرند.

مرحله سوم: با جمع‌بندی نفراتی که در مرحله قبل معرفی شده بودند، ۲۰ نفر اعضای پنل دلفی تحقیق را تشکیل دادند. پرسشنامه اولیه که حاوی سه سؤال بود، در اختیار هریک از آنها قرار گرفت. این سه سؤال شامل موارد زیر بود: ابتدا مؤلفه‌های به‌دست‌آمده در اختیار پنل دلفی قرار داده شد و از آنها خواسته شد سیاست‌های نخبگان بدمینتون ایران را مشخص کنند. در سؤال دوم از آنها خواسته شده بود که سایر عواملی را که می‌توانند به‌عنوان سیاست‌های نخبگان بدمینتون کشور مطرح شوند، بیان کنند و در نهایت در سؤال سوم از آنها خواسته شده بود هرگونه توضیح یا پیشنهادی دارند، در این قسمت ارائه دهند. ۱۷ نفر از اعضای پنل دلفی با محقق همکاری داشتند و پرسشنامه ابتدایی را تکمیل کردند. با توجه به مزایای روش دلفی فازی، در این تحقیق از این روش به‌جای روش دلفی سنتی استفاده شد. تفاوت روش دلفی فازی با روش دلفی سنتی در این است که در روش دلفی سنتی پیش‌بینی‌های ارائه‌شده توسط افراد خبره در قالب اعداد قطعی بیان می‌شوند که استفاده از اعداد قطعی برای پیش‌بینی‌های بلندمدت نتایج را از دنیای واقعی دور می‌سازد (عبدالملکی و همکاران، ۲۰۲۲). بنابراین روش دلفی فازی می‌تواند تأثیر بهتری در انتخاب معیارها ایجاد کند. جامعه آماری پژوهش شامل دو بخش کیفی و کمی بود. در بخش کیفی، خبرگان مدیریتی بدمینتون کشور بودند که ۱۷ نفر اعضای پنل دلفی جامعه را تشکیل می‌دادند. در بخش کمی، جامعه آماری پژوهش مدیران و اعضای کمیته فنی فدراسیون، مسئولان، دبیران و نایب رؤسای هیأت‌های بدمینتون استانی، شهرستان‌ها، اعضای کمیته مربیان بدمینتون هیأت‌های استان و گروه کارشناس ارشد وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک ایران بودند. در بخش کیفی، تمامی ۱۷ نفر از خبرگان عضو پنل دلفی به‌عنوان نمونه تحقیق در نظر گرفته شد. در بخش کمی، با توجه به ماهیت پژوهش، بر اساس نرم‌افزار آماری PASS حجم نمونه تحقیق در بازه ۸۴ تا ۱۵۴ نفر تعیین شد. بنابراین ۱۴۸ نفر از اعضای نمونه به‌صورت در دسترس انتخاب شدند. به‌منظور رتبه‌بندی عوامل به‌دست‌آمده از روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره (MADM) و تکنیک کپ لند استفاده شد. تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه، از جمله مدل‌های تصمیم‌گیری است که در دو دهه اخیر از استقبال زیادی برخوردار بوده است. به‌دلیل تعداد زیاد تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه، در این پژوهش از پنج تکنیک پرکاربرد در حوزه تصمیم‌گیری چندشاخصه با عناوین «تکنیک‌های تخصیص خطی»، «الکترا»، «ساو»، «تاپسیس ۳» و «لینمپ» استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

برای شناسایی سیاست‌های ورزش نخبه بدمیتون کشور از روش دلفی فازی استفاده شد. در این روش برای انتخاب شاخص‌های کلیدی از معیار OF_j و حد آستانه $0/7$ استفاده شد (عبدالملکی و همکاران، ۲۰۱۷).

$$of_j = \frac{ui + mj + lj}{3}$$

اگر $OF_j \geq 0/7$ شاخص انتخاب می‌شود.

اگر $OF_j < 0/7$ شاخص حذف می‌شود.

نتایج در جدول ۱ قابل مشاهده است. بر این اساس عوامل زیر به نام‌های حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمیتون، داشتن دیدگاه یکپارچه در بین سازمان‌های ذی‌ربط، مشارکت عمومی در بدمیتون، توسعه سیستم استعدادیابی در بدمیتون، حمایت همه‌جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمیتون، امکانات تمرینی مناسب برای ورزشکاران نخبه، رشد و توسعه مربیان بدمیتون، شرکت در رقابت‌های ملی و بین‌المللی بدمیتون و توسعه تحقیقات علمی در بدمیتون شناسایی شدند.

جدول ۱. نتایج روش دلفی فازی

ردیف	معیار	شاخص OF_j
۱	حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمیتون	۰/۷۶۱
۲	داشتن دیدگاه یکپارچه در بین سازمان‌های ذی‌ربط	۰/۸۶۷
۳	مشارکت عمومی در بدمیتون	۰/۷۷۴
۴	توسعه سیستم استعدادیابی در بدمیتون	۰/۸۵۳
۵	حمایت همه‌جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمیتون	۰/۷۹۲
۶	امکانات تمرینی مناسب برای ورزشکاران نخبه	۰/۷۴۰
۷	رشد و توسعه مربیان بدمیتون	۰/۷۹۰
۸	شرکت در رقابت‌های ملی و بین‌المللی بدمیتون	۰/۷۸۸
۹	توسعه تحقیقات علمی در بدمیتون	۰/۷۱۱
۱۰	حمایت طب ورزشی	۰/۵۹۲
۱۱	حمایت مناسب تماشاگران	۰/۴۷۳
۱۲	محیط زندگی ورزشکاران	۰/۴۶۵

پس از مشخص شدن عوامل به‌دست‌آمده، برای رتبه‌بندی این عوامل از روش‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه و تکنیک کپلند استفاده شد. بدین‌صورت که پس از جمع‌آوری داده‌ها ماتریس تصمیم تشکیل داده شد که مشتمل بر ۹ سطر (تعداد عوامل) و ۱۴۸ ستون (تعداد افراد) بود. شایان ذکر است که پیش از اجرای مراحل محاسباتی تکنیک‌های تخصیص خطی، الکترا، ساو، تاپسیس و لینمپ، ابتدا

1. Elimination et Choice Translating Reality (ELECTRE)

2. Simple Additive Weighted (SAW)

3. Technique for the Order Preference by Similarity to Ideal Solution (TOPSIS)

4. Linear Programming for Multidimensional Analysis of Preferences (LINMAP)

می‌بایست ضرایب اهمیت شاخص‌ها تعیین شود. در این پژوهش با استفاده از روش آنتروپی شانون^۱ این ضرایب به دست آمد. پس از اجرای تکنیک‌های مذکور، نتایج زیر حاصل شد که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود.

جدول ۲. رتبه‌بندی بر اساس تکنیک‌های مختلف تصمیم‌گیری چندشاخصه

مؤلفه	تخصیص خطی	الکترا	ساو		تاپسیس		لینمپ
			رتبه	دلیو آی	رتبه	سی آی	
۱	۴	۱	۱	-/۹۲۸	۱	-/۸۴۹	۲
۲	۳	۳	۳	-/۹۲۱	۲	-/۸۰۱	۴
۳	۱	۲	۲	-/۹۲۴	۳	-/۷۹۸	۱
۴	۸	۷	۷	-/۸۷۶	۶	-/۷۳۱	۷
۵	۲	۴	۶	-/۸۸۱	۴	-/۷۷۳	۳
۶	۵	۹	۸	-/۸۴۹	۹	-/۶۷۱	۱۰
۷	۹	۸	۹	-/۷۹۳	۸	-/۶۹۵	۸
۸	۶	۶	۵	-/۸۹۸	۷	-/۷۱۲	۶
۹	۷	۵	۴	-/۹۰۷	۵	-/۷۶۳	۵

در تکنیک‌های تصمیم‌گیری استفاده‌شده در این تحقیق با توجه به ویژگی‌های متفاوت هر روش، رتبه‌های متفاوتی برای یک عامل مشخص به دست آمد. برای رسیدن به اجماع در رتبه‌بندی‌های گوناگون می‌توان از روش‌های ادغامی مختلفی استفاده کرد که در این تحقیق از روش ادغامی کپ لند^۲ برای این کار استفاده شد. این روش تعداد بردها و باخت‌ها را برای هر معیار مشخص می‌کند. برای مثال اگر داده‌های جدول ۲ را مروری کنیم، روش‌های مختلفی که معیار یک را بر معیار ۵ ترجیح می‌دهند، چهار روش هستند (الکترا، ساو، تاپسیس و لینمپ). به همین صورت، همان‌طور که مشاهده می‌شود تنها یک روش (تخصیص خطی) معیار ۵ را بر یک ترجیح می‌دهد. تعداد روش‌هایی که معیار یک را بر معیار ۵ ترجیح می‌دهند، بیشتر از تعداد روش‌هایی است که معیار ۵ را بر معیار یک ترجیح می‌دهند؛ بنابراین معیار یک بر معیار ۵ ترجیح دارد و این مورد را در این مقایسه زوجی با M نشان می‌دهیم. اگر در این مقایسه زوجی، رأی اکثریت وجود نداشت و یا آرا با هم مساوی بود، آن را با X کدگذاری می‌کنیم. M به منزله این است که سطر بر ستون ارجحیت دارد و X بیانگر این است که ستون بر سطر ارجحیت دارد. شایان ذکر است که هر مقایسه زوجی به صورت جداگانه بررسی می‌شود. ستون آخر جدول ۳ تعداد بردها را برای هر معیار نشان می‌دهد. همچنین سطر آخر همان جدول نشان‌دهنده تعداد باخت‌ها برای هر معیار است. امتیازی که کپ لند به هر گزینه می‌دهد، با کم کردن تعداد باخت‌ها از تعداد بردها محاسبه می‌شود؛ بنابراین طبق این روش، رتبه‌بندی گزینه‌های به صورت جدول ۴ است.

جدول ۳. نتایج مقایسه‌های زوجی بین عوامل

معیار	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	تعداد بردها
۱	-	X	M	M	M	M	M	M	M	۹
۲	X	-	X	M	M	M	M	M	M	۷
۳	X	M	-	M	M	M	M	M	M	۸

1. Shannon Entropy
2. Copeland Method

۳	X	X	X	-	X	M	M	X	X
۶	X	X	X	M	-	M	M	M	M
۱	X	X	X	X	X	-	X	X	X
۲	X	X	X	X	X	M	-	X	X
۴	X	X	X	M	X	M	M	-	X
۵	X	X	X	M	X	M	M	M	-
تعداد باختها	۰	۲	۱	۶	۳	۸	۷	۵	۴

جدول ۴. رتبه‌بندی نهایی معیارها بر اساس روش کپلند

رتبه	مؤلفه	تعداد باختها	تعداد بردها	باختها - بردها
۱	حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمینتون	۰	۹	۹
۳	شرکت در رقابت‌های ملی و بین‌المللی بدمینتون	۲	۷	۵
۲	توسعه سیستم استعدادیابی در بدمینتون	۱	۸	۷
۷	مشارکت عمومی در بدمینتون	۶	۳	-۳
۴	حمایت همه‌جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمینتون	۳	۶	۳
۹	توسعه تحقیقات علمی در بدمینتون	۸	۱	-۷
۸	داشتن دیدگاه یکپارچه در بین سازمان‌های ذی‌ربط	۷	۲	-۵
۶	رشد و توسعه مربیان بدمینتون	۵	۴	-۱
۵	امکانات تمرینی مناسب برای ورزشکاران نخبه	۴	۵	۱

بنابراین، حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمینتون به‌عنوان مهم‌ترین عامل در این تحقیق معرفی شد. پس از آن به‌ترتیب، توسعه سیستم استعدادیابی، شرکت در رقابت‌های ملی و بین‌المللی، حمایت همه‌جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته، امکانات تمرینی مناسب، رشد و توسعه مربیان، مشارکت عمومی در بدمینتون، داشتن دیدگاه یکپارچه در بین سازمان‌های ورزشی ذی‌ربط و توسعه تحقیقات علمی در بدمینتون قرار دارند.

بحث و نتیجه‌گیری

در این تحقیق مشخص شد که حمایت مالی از طرف دولت و نهادهای ذی‌ربط، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. همچنین در اولویت‌بندی انجام‌گرفته مشخص شد از نظر نمونه آماری این تحقیق، حمایت مالی از ورزش نخبه مهم‌ترین عامل در سیاست‌گذاری نخبگان بدمینتون ایران است. مسئولیت ورزش در سطح نخبه در کشور ما مانند بسیاری از کشورهای دیگر، با دولت (وزارت ورزش و جوانان) است که وزارتخانه ورزش و جوانان مانند یک بخش تخصصی عمل می‌کند. این وزارت نقش مهمی در حمایت مالی دولت از ورزش در سطح نخبه بازی می‌کند. همچنین سایر نهادهای غیردولتی (کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌ها و ...) که مسئولیت ویژه‌ای در بخش ورزش نخبه دارند، باید به‌صورت کاملاً هماهنگ با این وزارتخانه عمل کنند. مانند سایر کشورها دولت به ورزش نخبه به‌مثابه موضوعی در جهت افزایش اعتبار بین‌المللی کشور توجه می‌کند. یکی از مسائل بسیار مهم در این زمینه، پرداختی‌های دولت به ورزشکاران و خانواده‌های آنان است که مانند بسیاری از کشورها باید در سطح ورزش نخبه صورت گیرد. از نظر

نمونه آماری تحقیق، در رشته بدمینتون این پرداختی‌ها یا اصلاً وجود ندارد یا بسیار اندک است، به طوری که یک ورزشکار نخبه نمی‌تواند با این پرداختی‌ها مسائل مالی زندگی خود را حل کند.

دی بوشر و همکاران (۲۰۲۱)، فوناهاشی و همکاران (۲۰۲۱) و متو و همکاران (۲۰۲۲) نیز در تحقیقات خود نقش مثبت حمایت مالی دولت را گزارش داده بودند که با نتیجه تحقیق حاضر همراستاست.

در این تحقیق مشخص شد که داشتن دیدگاه یکپارچه در همه سازمان‌های ورزشی ذی‌ربط، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. گروه‌های ذی‌نفع متنوعی وجود دارند که منابع (ورودی) انسانی و مالی را در اختیار ورزش بدمینتون قرار می‌دهند. این کمک‌های مالی و انسانی شامل سازمان‌های دولتی (وزارت ورزش و جوانان) و سازمان‌های مختلف غیردولتی (فدراسیون بدمینتون، کمیته ملی المپیک و حامیان مالی) می‌شود که در تمامی سطوح ورزش بدمینتون باید انجام گیرد. نمونه آماری این تحقیق موافق این مطلب بودند که یک سازمان واحد باید متولی امر ورزش نخبه بدمینتون باشد و تمامی سازمان‌های دیگر باید بپذیرند که با هماهنگی این سازمان باید به حمایت از بدمینتون پردازند. نتیجه این تحقیق پیشتر در کشورهای مختلف تأیید شده است؛ از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد. هاکی زنان استرالیا (۲۰۰۰) مؤسسه ورزش ملی زنان را به‌عنوان بهترین مؤسسه و برنامه آن را حرفه‌ای‌ترین برنامه جهت توسعه این رشته در استرالیا تشخیص داد و سایر نهادهای دولتی و غیردولتی این کشور را ملزم کرد که حمایت‌های خود را از طریق این مؤسسه انجام دهند. شیلبری و همکاران (۲۰۰۶) و سوتیرادو و همکاران (۲۰۰۹) نیز نقش مهم حکومت در فراهم آوردن منابع مالی و انسانی برای توسعه ورزش نخبه در استرالیا را نشان دادند و ابراز کردند که کمیسیون ورزش استرالیا باید تنها مرجع رسیدگی به وضعیت ورزش نخبه در این کشور قلمداد می‌شود. در چین، ساختار مدیریت و اداره سیستم ورزش نخبه کاملاً متمرکز است. هیأتی از دولت ملی و کمیسیون ورزش و تربیت بدنی (وزارت ورزش) مسئول طراحی و اجرای سیاست ورزش و اداره برنامه‌های ورزش نخبه در چین را عهده‌دار است. از طرف دیگر روابط نزدیکی بین این بخش‌ها با سایر وزارتخانه‌های دولتی مانند آموزش و پرورش و دفاع ملی وجود دارد (رمضانی نژاد و همکاران، ۲۰۱۵).

از طرفی، در این تحقیق مشخص شد که مشارکت عمومی و همگانی کردن بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. واضح است که مشارکت انبوه در بدمینتون یا هر رشته ورزشی دیگری، بنیانی مناسب برای این ورزش نخبه ایجاد می‌کند. داشتن زمینه‌ای وسیع از مشارکت عمومی ورزشی همیشه شرط موفقیت نیست، اما ممکن است بر موفقیت تأثیرگذار باشد، زیرا زنجیره‌ای از استعداد‌های جوان و فرصت‌هایی برای آموزش و رقابت در سطوح گوناگون استعداد و توانایی فراهم می‌سازد. این نکته را می‌توان در برخی از ورزش‌های انفرادی در کشورمان مشاهده کرد. در رشته‌هایی مانند کشتی، تکواندو و وزنه‌برداری، به دلیل سطح مشارکت بالای ورزشکاران، همیشه استعداد‌های زیادی در کشور وجود دارد تا بتواند با آموزش و پرورش صحیح این استعدادها، شرایط را برای حضور آنان در ورزش نخبه فراهم آورد تا در عرصه‌های بین‌المللی سبب موفقیت‌های رشته‌های مذکور شود. در سیستم نخبه‌پروری چین این مسئله به خوبی درک شده است. مدارس ورزش در سطح محلی، استانی و منطقه‌ای پایه هرم مشارکت ورزشی را تشکیل می‌دهند. پس از چند سال تمرین و آموزش در حدود ۱۲ درصد از ورزشکاران با استعداد از مدارس ورزش برای حضور در تیم‌های منطقه‌ای انتخاب و به‌مثابه ورزشکاران تمام‌وقت مشغول فعالیت می‌شوند (شیلبری و همکاران، ۲۰۰۶). یکی دیگر از بخش‌های مشارکت عمومی این رشته ورزشی، می‌تواند استفاده از فضاهای ورزشی روباز در پارک‌ها و بوستان‌ها باشد. در مسئله اخیر، علاوه بر اینکه جنبه تفریحی و پر کردن اوقات فراغت خانواده‌ها در نظر گرفته می‌شود، با گسترش و ترویج ورزش بدمینتون، می‌توان به ورزش نخبه نیز کمک کرد.

همچنین در این تحقیق مشخص شد که توسعه سیستم استعدادیابی بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. تأثیر استعدادیابی و حمایت از استعداد در موفقیت سیستم ورزش سطح نخبه انکارناپذیر است. این رکن زمانی آغاز می‌شود که ورزشکاران با استعداد کشف یا انتخاب شده‌اند و به توجه ویژه‌ای نیاز دارند. بنابراین سیستم‌های نظارتی در استعدادیابی و سیستم‌های مناسب کشف استعداد که حذف تصادفی استعداد‌های جوان را کاهش دهد، در توسعه بدمینتون نخبه ضروری هستند. بدمینتون اسکاتلند

(۲۰۰۹)، بدمینتون انگلستان (۲۰۰۷)، بدمینتون ایرلند (۲۰۱۰) و بدمینتون استرالیا (۲۰۰۸) شاخص‌های استعداد در بدمینتون را به‌عنوان پیکرسنجی، ویژگی‌های فیزیکی، فیزیولوژیکی، مهارت‌های فنی و تاکتیکی بیان می‌کنند. ورزشکاران دارای فاکتورهای مناسب، در برنامه‌های شناسایی استعدادها آزمایش می‌شوند. شاخص‌های استعدادسنجی در بدمینتون چین متفاوت است. وانگ و همکاران (۲۰۰۵) عوامل متعددی از شاخص‌های استعدادسنجی را در بدمینتون برجسته کردند که می‌توان آن را غیرممکن دانست. بدان معنا که مهارت‌های فنی و تاکتیکی در بدمینتون هر دو ذهنی و هدف هستند. در چین، پسر و دخترهای بین ۶ تا ۹ سال که دارای استعداد در بدمینتون هستند، گزینش می‌کنند و به مدارس ورزشی محلی در سراسر چین فرستاده می‌شوند. این افراد سه ساعت در روز و چهار تا پنج جلسه در هفته به تمرین می‌پردازند. پس از یک دوره تمرین سخت و فشرده، مستعدترین افراد برای آموزش و تمرین به شکل نیمه‌حرفه‌ای گزینش می‌شوند. سپس این افراد چهار تا پنج ساعت در روز و پنج تا شش جلسه در هفته به تمرین می‌پردازند. پس از این تمرینات نیمه‌حرفه‌ای، افراد جوان مستعد برای مراکز تمرینی و آکادمی‌های ورزش منطقه‌ای انتخاب می‌شوند (درخشان و همکاران، ۲۰۱۲). رویکرد ژاپن برای استعدادهای جوان از هم‌گسسته و منقطع است و اتکای زیادی بر مراکز خصوصی و مدارس برای کشف استعدادها و ورزشکاران نخبه دارد. البته در ژاپن، مدارس تنها مراکز استعدادیابی به‌شمار نمی‌آیند، بلکه بنگاه‌های خصوصی نیز مورد توجه قرار می‌گیرند (رناد و کمپ، ۲۰۱۸). همچنین برای ایجاد سیستم‌های استعدادیابی می‌توان از الگوی کشورهای موفق در این زمینه استفاده کرد. در ژاپن، پروژه بانک اطلاعات بین‌المللی پژوهشکده علوم ورزشی و کمیته ملی المپیک نقش اصلی را در پیگیری و بررسی مجدد برنامه‌های شناسایی و پرورش استعدادها در کشورهای موفق را بر عهده دارند تا از الگوی آنها در طراحی برنامه شناسایی و پرورش استعدادها در ژاپن استفاده شود. پروژه کشف استعدادها و ورزشی فوکوهاما در سال ۲۰۰۴ اولین الگوی گزینش نظام‌مند کودکان ۴ تا ۵ سال به بالا محسوب می‌شد (آسامی، ۲۰۰۵).

همچنین مشخص شد که حمایت همه‌جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. گسترش منطقی مرحله شناسایی و توسعه استعداد سبب تولید ورزشکاران نخبه و توانا در سطح بالا می‌شود. بسیاری از ورزشکاران که توانایی پیشرفت به سطوح بالا را دارند، از رسیدن به آن باز می‌مانند. تنها در تعداد کمی از رشته‌های ورزشی، ورزشکاران می‌توانند برای مخارج زندگی درآمد کافی داشته باشند. بنابراین سیستم حمایت مالی همه‌جانبه برای ورزشکاران به‌منظور تأمین مخارج زندگی و حمایت برنامه‌ها برای دستیابی به خدمات مورد نیاز و کمک به آنها جهت دستیابی به توان بالقوه‌شان بسیار ضروری است. حمایت از ورزشکاران نخبه در دو بعد حمایت مالی و حمایت شغلی انجام می‌گیرد. در بخش حمایت مالی دو منبع اصلی تأمین منابع مالی حمایت از ورزشکاران تمام‌وقت وجود دارد؛ اول، بودجه دولت که به‌صورت متمرکز به وزارت ورزش و جوانان اختصاص می‌یابد و بین فدراسیون‌های ورزشی توزیع و از این راه به ورزشکاران می‌رسد؛ دوم، روند فعالیت‌های ورزشی ورزشکاران در صندوق حمایت از قهرمانان و ورزشکاران. این صندوق کمک‌های مالی را برای ورزشکاران بر اساس طبقه‌بندی‌های مختص به خود انجام می‌دهد. سطح پرداخت‌های مالی این صندوق به ورزشکاران متفاوت است و این پرداخت‌ها در حال حاضر به مدال‌آوران بازی‌های المپیک اختصاص دارد. در رشته بدمینتون که هنوز در این بازی‌ها مدالی کسب نشده است، سطح پرداختی به ورزشکاران از این دو منبع مذکور بسیار اندک است و ورزشکاران با این درآمدها نمی‌توانند از عهده تأمین مخارج زندگی خود بریبایند. در زمینه حمایت شغلی از ورزشکاران بازنشسته، می‌توان از الگوی کشورهای موفق در این زمینه استفاده کرد. کشور ژاپن برای برطرف کردن مشکل شغلی ورزشکاران نخبه بازنشسته پروژه «شغل دوم» را طراحی کرد تا ورزشکاران بتوانند به‌طور تمام‌وقت تمرین کنند و با خیالی آسوده از بازنشستگی خود لذت ببرند. درحالی‌که این پروژه به‌طور تلویح به موضوع شغل پس از بازنشستگی ورزشکاران مربوط می‌شد، ولی تمرکز آن فقط بر انتقال شغل نبود، بلکه همچنین مانند برنامه‌های آموزشی برای ورزشکاران جوان و سطح بالا را نیز شامل می‌شد. طرح‌های مشابهی در استرالیا، بریتانیا، کانادا و امریکا تجربه شده بود، به‌ویژه «برنامه آموزش شغلی ورزشکار» متعلق به مؤسسه استرالیایی ورزش بود که مدلی کاربردی و مناسب شناخته شده است (سگویی اوربانجا و همکاران، ۲۰۲۰). در سنگاپور نیز چنین طرح‌هایی انجام شده است. برنامه‌های مالی بسیاری به ورزشکاران برای کمک به استعدادها و ورزشی در طرح «ورزش نخبه ۲۰۰۰» وجود دارد. این برنامه‌ها شامل اعتبار مالی برای

تمرین و رقابت، کمک بلاعوض به ورزشکاران، کمک به ورزشکاران جوان برای ادامه تحصیل و کمک برای حمایت از زندگی ورزشکاران حین و بعد از رقابت است (ریکور و همکاران، ۲۰۲۰).

در این تحقیق مشخص شد که امکانات تمرینی بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. اماکن و تجهیزات تمرینی یا محیط آماده‌سازی با کیفیت بالا، عامل مهمی در موفقیت ورزشکاران است. استفاده از فناوری‌های روز دنیا، شرایط تمرینی ورزشکاران را به ورزشکاران کشورهای پیشرفته نزدیک می‌سازد و احتمال موفقیت آنها در میدانی بین‌المللی را افزایش می‌دهد. در ژاپن، کافی نبودن مراکز تمرینی نخبه و تناقض در حمایت از ورزشکاران نخبه موجب شد که موضوعاتی از قبیل ایجاد مراکز تمرینی ملی و فراهم کردن خدمات حمایتی متخصصان ورزشی مطرح شود. پس از آن، دولت احساس کرد می‌تواند بودجه عمومی را به سمت ایجاد مؤسسات ملی نخبه‌ای که اماکن تمرینی کوچک داشتند، هدایت کند. پس از دو ماه در سپتامبر ۲۰۰۴ و بلافاصله پس از موفقیت در بازی‌های المپیک ۲۰۰۴ آتن مهم‌ترین بخش توسعه اماکن و تسهیلات ورزشی برای ورزشکاران نخبه در نتیجه دستور مستقیم نخست‌وزیر این کشور برای ساخت مراکز تمرینی ملی و پس از آن پژوهشکده علوم ورزشی ژاپن در زمان آمادگی بازی‌های المپیک پکن صورت گرفت (رهادیان و همکاران، ۲۰۲۱). در چین تمامی مدارس دارای اماکن ورزشی تخصصی‌اند که این تسهیلات بخشی از سرمایه‌گذاری کمیته‌های ورزشی محلی محسوب می‌شوند. در سطح ملی، مراکز تمرینی متعددی در پکن برای رشته‌های مختلف ورزشی ایجاد شده است (دی بوشر و همکاران، ۲۰۱۳). امروزه در کشور ما مراکز تمرینی نخبه با عنوان «پایگاه ورزش قهرمانی» در همه استان‌های کشور دایر شده که از امکانات تمرینی مناسبی برخوردارند. در مورد این مراکز چند نکته قابل تأمل وجود دارد. از جمله آنها می‌توان به این موارد اشاره کرد. این مراکز امکانات تمرینات بدنسازی و آمادگی جسمانی را برای ورزشکاران مهیا می‌کنند، اما امکانات تمرینات تخصصی رشته بدمینتون در این مراکز وجود ندارد. دوم اینکه این پایگاه‌ها تنها در مراکز استان‌ها قرار دارد و ورزشکاران نخبه‌ای که در سایر شهرستان‌ها مشغول به تمرین هستند، از دریافت خدمات آنها بی‌بهره‌اند. امکانات و تجهیزات تمرینات تخصصی بدمینتون نیز در کشور ما بسیار محدود است. به جز چند شهر که دارای سالن و زمین تخصصی بدمینتون هستند، بسیاری از شهرهای کشور از داشتن امکانات تمرینی مناسب (زمین، تور، راکت و توپ) محروم‌اند.

در این تحقیق مشخص شد که رشد و توسعه مربیان بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. کمیت و کیفیت مربیان در هر کدام از سطوح پیوستار توسعه ورزش دارای اهمیت است. دو شاخص مربیگری برای نیل به سطوح بالای عملکردی، کیفیت سیستم‌های آموزش مربیگری و ویژگی‌های فردی مربیان نخبه است. نکته‌ای که باید در نظر داشت این است که مربیان در همه سطوح باید به صورت تمام‌وقت به کار مربیگری مشغول باشند و مخارج زندگی خود را از این راه تأمین کنند تا بتوانند همه تمرکز خود را به آموزش ورزشکاران خود بگذارند. اما متأسفانه این امر در رشته بدمینتون در کشور محقق نشده است و مربیان درآمدی چندانی از کار خود ندارند و مربیگری بدمینتون به نوعی شغل دوم آنها محسوب می‌شود. این در حالی است که در بسیاری از کشورهای موفق در رشته بدمینتون، مربیگری شغل اصلی محسوب می‌شود. مربیان در چین از سطح محلی تا ملی به شکل تمام‌وقت به کار گرفته می‌شوند. برای مربیگری در مدارس ورزش محلی، مربی باید دارای مدرک بالاتر از دیپلم و کارشناسی در رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی و همچنین دارای مدرک مربیگری و حضور در دوره‌ها و کارگاه‌های مربیگری باشند (دی بوشر و همکاران، ۲۰۲۱). در ژاپن، یک سیستم ملی برای ارائه گواهینامه ملی مربیگری ایجاد شد تا به تعیین معیارهای شایستگی و کفایت، دانش و مهارت فنی و همچنین بانک اطلاعات ملی مربیان بپردازد. در برنامه راهبردی ورزش این کشور (۲۰۰۰) نیاز به تأکید بیشتر بر توسعه مربیان نخبه پررنگ شده بود. در نتیجه، اتحادیه ورزش غیرحرفه‌ای ژاپن بر توسعه مجدد برنامه‌های مربیگری در جهت دانش‌افزایی مربیان و برنامه‌های توسعه ورزشکاران متمرکز شد و برای دستیابی به نیازهای ورزشکاران نخبه، ضرورت همکاری با انجمن‌های ورزشی را تشخیص داد (آسامی، ۲۰۰۵). همچنین در آلمان، به منظور اطمینان از انتقال پایدار اطلاعات و پژوهش‌ها به آموزش و تمرین عملی، سیستم پیچیده آموزش مربیان را می‌توان به عنوان یک نیروی پیشران بیان کرد. آکادمی مربیان فدراسیون‌های المپیک ورزش آلمان به عنوان مرکز آموزش

پیشرفته به مریبان نخبه آلمان خدمات ارائه می‌دهد. وظیفه این آکادمی بهبود مهارت فنی مریبان و به‌کارگیری آخرین یافته‌های علوم ورزشی در زمینه عوامل عملکرد ورزشی است (دی بوشر و همکاران، ۲۰۱۰).

در این تحقیق مشخص شد که شرکت در رویدادهای ملی و بین‌المللی بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. ورزشکاران برای ارزیابی پیشرفت خود در مقابل رقبای نیاز دارند که به‌طور منظم در بازی‌های تدارکاتی شرکت کنند و با رقابت با حریفان بین‌المللی توانایی‌ها و ضعف‌های خود را به‌طور آزمون‌آزمایش بگذارند. تحقیقات نشان داده‌اند که سازماندهی رویدادهای بین‌المللی در کشور میزبان تأثیر مثبتی بر موفقیت بین‌المللی می‌گذارد (دی بوشر و همکاران، ۲۰۰۶). فدراسیون بدمینتون ایران برای پرورش ورزشکاران نخبه در بین جوانان باید رقابت‌های ورزشی را بر اساس تقویم منظم ورزشی و در سطح ملی و بین‌المللی برگزار کند. کمیت و کیفیت برگزاری این رویدادها (به‌خصوص رویدادهای بین‌المللی) پاسخگوی نیاز نخبگان بدمینتون ایران نیست. البته باید در نظر داشت که زمان‌بندی رقابت‌های داخلی و بین‌المللی با توجه به ارزش‌ها و علایق مختلف ممکن است متناقض باشد. در غیاب چشم‌انداز بلندمدت توسعه ورزش نخبه، نگرانی اصلی بیشتر مناطق در مورد نحوه استفاده از بودجه برای ساخت اماکن ورزشی و آماده کردن ورزشکاران برای رقابت و کسب نتایج بهتر است. در این زمینه موضوع مهاجرت ورزشکاران مستعد و نخبه از کشور قابل تأمل است. ورزشکارانی که در کشور ما آموزش‌های لازم را دیده‌اند و به سطح عملکردی بالایی رسیده‌اند، اما به دلیل عدم حمایت کافی برای شرکت در رقابت‌های بین‌المللی ترجیح می‌دهند که به کشور دیگری مهاجرت کنند که این امر سبب ضررهای بسیاری در ورزش بدمینتون کشور می‌شود.

در این تحقیق مشخص شد که توسعه تحقیقات علمی در بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. تحقیقات علمی در زمینه جمع‌آوری سیستماتیک و انتشار اطلاعات علمی در حوزه‌هایی مانند شناسایی و توسعه استعداد، پزشکی ورزشی، تغذیه، روانشناسی، فیزیولوژی و بیومکانیک ورزشی از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. به‌طور کلی، توسعه ورزش به‌صورت علمی از عوامل اثرگذار بر موفقیت‌های ورزشی است. پیشرفت‌های عمده در عملکردهای ورزشی ورزشکاران سراسر جهان به پیشرفت در حوزه علوم ورزشی وابسته است که مبنای آن نیز بر مریبگری قرار دارد. در واقع شکاف بین دانشگاه و صنعت ورزش در این زمینه محسوس است. از طرف دیگر، بودجه تحقیقات علمی از طرف دانشگاه‌ها و مؤسسات دولتی بسیار اندک است و محققان علوم ورزشی برای انجام تحقیقات خود با مشکلات عدیده‌ای روبرو هستند. فدراسیون بدمینتون نیز از بودجه محدودی برای انجام طرح‌های تحقیقاتی برخوردار است، بنابراین همواره این مشکل سبب آسیب رساندن به علمی کردن ورزش در کشور ما شده است. به دلیل نبود راهبرد یکپارچه توسعه ورزش و فقدان سرمایه‌گذاری و بودجه‌های مهم برای تحقیقات علوم ورزشی، چشم‌انداز بلندمدت علوم ورزش در ایران در حاله‌ای از ابهام قرار دارد. البته برخی بودجه‌ها از جانب دولت و مراکز شبه‌دولتی برای تحقیقات به‌منظور کاهش مصرف داروهای غیرمجاز در ورزش اختصاص یافته، اما هیچ بودجه‌ای برای حمایت از توسعه تحقیقاتی ورزش نخبه تخصیص داده نشده است.

در نهایت می‌توان گفت سیستم بدمینتون نخبه ایران به‌شدت مداخله‌ای، متمرکز، بوروکراتیک و به‌شدت رسمی ولی بی‌ثبات است. همچنین تضاد در بعد عمودی (انتقال قدرت به پایین‌ترین سطح مدیریت) و بعد افقی (انتقال شایستگی و صلاحیت به ساختارهای غیردولتی در تمام حوزه‌های دولت که مطلقاً ضروری نیست) مشاهده می‌شود. به‌نظر می‌رسد سیستم بدمینتون نخبه ایران در جهت معکوس در حال حرکت است و به سمت تمرکز بیشتر و تقویت مدیریت توسط دولت می‌رود. به‌نظر می‌رسد چند عامل مهم به درک اولویت‌گذاری سیاست بدمینتون نخبه در کشور کمک خواهد کرد:

۱. عاملی تحریک‌کننده برای تغییر سیاست و الزام دولت (وزارت ورزش و جوانان) بر پایه فشارهای بیرونی یعنی، نتایج مکرراً ضعیف کشور در مسابقات جهانی و بین‌المللی بدمینتون است. از طرف دیگر، اهداف سیاست بدمینتون نخبه اگرچه اهمیت زیادی برای دولت دارد، اما این سیاست با اهداف سیاست توسعه ورزش همگانی و تربیت بدنی در مدارس در رقابت است.

۲. دولت نقش برجسته خود را در شکل‌گیری و به‌ویژه هدایت سیاست ورزش نخبه باید بر عهده بگیرد. در حال حاضر راهبرد مشخصی برای ورزش نخبه وجود ندارد که دولت باید این راهبرد را تدوین کند. به‌عبارت دیگر، دولت این نقش را از طریق نظارت و کنترل بر توزیع منابع مالی به‌ویژه برای ساخت اماکن تخصصی بدمینتون باید ایفا کند.

۳. فعالیت یادگیری سیاست‌های ورزشی توسط فدراسیون بدمینتون و انتقال و بومی‌سازی روش‌های مناسب از سایر کشورهای موفق در این رشته ورزشی به کشور نیز باید شکل بگیرد. جمع‌آوری منظم و تحلیل اطلاعات و داده‌ها به‌وسیله تیم‌های تخصصی در مراکز پژوهشی (مانند پژوهشگاه علوم ورزشی) و کمیته ملی المپیک ایران به‌ویژه برای توسعه سیستم‌های شناسایی و پرورش استعدادها رشته بدمینتون در سطوح استانی و ملی باید صورت گیرد.

۴. با توجه به پیشرفت‌هایی که در مربیگری در عرصه بین‌المللی حاصل شده است، یاری گرفتن از مربیان خارجی می‌تواند به توسعه کمی و کیفی مربیان داخلی کمک کند، زیرا هنوز کمبود مربیان باکیفیت و باتجربه در سطح نخبه احساس می‌شود.

تقدیر و تشکر

از همه افرادی که نویسندگان را در این پژوهش یاری کردند تشکر و قدردانی می‌شود.

References

- Abdolmaleki, H., Mirzazadeh, Z., & Alidoust, E. (2017). prioritization of factors affecting consumer behavior of sporting goods using AHP. *sport management journal*, 3(9), 471-488. (in Persian)
- Abdolmaleki, H., Mohammadi, S., Babaei, M., Soheili, B., Dickson, G. and Funk, D. (2023), Co-branding drivers between professional sport organizations and on-field sports apparel sponsors, *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, Vol. ahead-of-print No. ahead-of-print. <https://doi.org/10.1108/IJSMS-03-2023-0048>
- Abdolmaleki, H., Kashi, S. K., Soleimani, M., Varmus, M., & Mahmoudi, A. (2022). To Win or Not to Win: How to Success in the Asian Champions League. *Cultura, ciencia y deporte*, 17(53), 77-87.
- Abdolmaleki, H., Mirzazadeh, Z., Allahyari, M., & Ramezani, M. (2015). Identify and analysis of performance evaluation indicators of Iranian goalball coaches. *Annals of Applied Sport Science*, 3(3), 43-56.
- Asami, T. (2005). reasons behind the Japanese success in Athens Olympic. *zasshi: Kojyun*
- Bergsgard, N. A., & Norberg, J. R. (2010). Sports policy and politics—the Scandinavian way. *Sport in society*, 13(4), 15 .
- Dalkey, N. B., B. Cochran, S. (1970). Use of self-ratings to improve group estimates: Experimental evaluation of Delphi procedures. *Technological Forecasting and Social Change*, 1(1), 6 .
- Dalkey, N. C. (1969). An experimental study of group opinion: The Delphi method. *futures*, 2(3), 10 .
- De Bosscher, V., Shibli, S., & De Rycke, J. (2021). The societal impact of elite sport: positives and negatives: introduction to ESMQ special issue. In (Vol. 21, pp. 625-635): Taylor & Francis.
- De Bosscher, V., De Knop, P., van Bottenburg, M., & Shibli, S. (2006). A conceptual framework for analysing Sports Policy Factors Leading to international sporting success. *European Sport Management Quarterly*, 6(1), 30 .

- [De Bosscher, V., Shibli, S., van Bottenburg, M., De Knop, P., Truyens, J. \(2010\). Developing a Method for Comparing the Elite Sport Systems and Policies of Nations: A Mixed Research Methods Approach. *Journal of Sport Management*, 24\(1\), 33 .](#)
- [De Bosscher, v. S., p. & van Bottenburg, m. \(2013\). Scrutinizing the sport pyramid metaphor: an examination of the relationship between elite success and mass participation in Flanders. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 5\(3\), 20 .](#)
- [De Cocq, S., Derom, I., & Bosscher, V. D. \(2021\). Conceptualising the inspirational effect of elite sport: a case study of field hockey in Belgium. *European Sport Management Quarterly*, 21\(5\), 695-713 .](#)
- [Derakhshan, M. B. c., N. Ashtiani, M. Akbari yazdi, H. \(2012\). Formoulation of macro goals, policies and strategies to development of physical education in Iran's Army. *Defensive strategy*, 10\(40\), 29. \(in Persian\)](#)
- [Funahashi, H. D. B., V & Mano, Y. \(2015\). Understanding public acceptance of elite sport policy in Japan: a structural equation modelling approach. *European Sport Management Quarterly*, 15\(4\), 26 .](#)
- [Funahashi, H., Shibli, S., Sotiriadou, P., Mäkinen, J., Dijk, B., & De Bosscher, V. \(2020\). Valuing elite sport success using the contingent valuation method: A transnational study. *Sport Management Review*, 23\(3\), 548-562.](#)
- [Gould, d. G., D. Greenleaf, c. Medebery, r. Peterson, k. \(1999\). factors affecting Olympic performance: perceptions of athletes and coaches from more and less successful teams. *The sport psychologist*, 13\(1\), 23 .](#)
- [Green, B. C. \(2005\). Building sport programs to optimize athlete recruitment, retention, and transition: Toward a normative theory of sport development. *Journal of Sport Management*, 19\(3\), 20 .](#)
- [Green, M. \(2005\). Integrating macro-and meso-level approaches: A comparative analysis of elite sport development in Australia, Canada and the United Kingdom. *European Sport Management Quarterly*, 5\(2\), 23 .](#)
- [Houlihan, B. \(2005\). Public sector sport policy: Developing a framework for analysis. *International Review for the sociology of sport*, 40\(2\), 21 .](#)
- [Jacobs, S., De Bosscher, V., Venter, R., Patatas, J. M., & Scheerder, J. \(2021\). Contextual factors influencing the South African elite sporting system: an 'open system' approach. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 13\(4\), 699-714.](#)
- [Khalifeh ,S. N. \(2016\). Job competency model developed national and international taekwondo coaches Islamic Republic of Iran. \(PhD\), Institute of sport sciences, Tehran. \(in Persian\)](#)
- [Li, P., Weissensteiner, J. R., Pion, J., & Bosscher, V. D. \(2020\). Predicting elite success: Evidence comparing the career pathways of top 10 to 300 professional tennis players. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 15\(5-6\), 793-802](#)
- [Martins Patatas, J., De Bosscher, V., De Cocq, S., Jacobs, S., & Legg, D. \(2021\). Towards a system theoretical understanding of the parasport context. *Journal of global sport management*, 6\(1\), 87-110 .](#)
- [Mateu, P., Vilanova, A., Ingles, E., & De Bosscher, V. \(2021\). Academic studies and sporting success. Analysing dual careers in 13 nations .*REVISTA DE PSICOLOGIA DEL DEPORTE*, 30, 116+](#)
- [Mazzei, L. C., De Bosscher, V., Ferreira Julio, U., Lopes Cury, R & ,Silveira Böhme, M. T. \(2021\). High-performance judo: identification of the organisational factors influencing international sporting success. *Managing sport and leisure*, 26\(6\), 541-558 .](#)
- [Meier, H. E., García, B., & Konjer, M. \(2021\). Resisting the pressures of globalisation: the repeated failure of elite sport reforms in re-United Germany. *German Politics*, 30\(4\), 562-582.](#)

- [Patatas, J. M., De Bosscher, V., Derom, I., & Winckler, C. \(2022\). Stakeholders' perceptions of athletic career pathways in Paralympic sport: From participation to excellence. *Sport in society*, 25\(2\), 299-320 .](#)
- [Patatas, J. M., De Rycke, J., De Bosscher, V., & Kons, R. L. \(2021\). It's a Long Way to the Top: Determinants of Developmental Pathways in Paralympic Sport. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 1\(aop\), 1-21 .](#)
- [Rahadian, A., Ma'mun, A., Berliana, B., & Nuryadi, N. \(2021\). Successful Elite Sport Policies: Indonesia at The 2018 Asian Games. *Juara: Jurnal Olahraga*, 6\(2\), 288-303](#)
- [Rahimi, A. R., M. Mirzaei, B. \(2017\). relationship between financial capital and goals of progress with success of young wrestlers of Iran. *Contemporary studies on sport management*, 7\(14\), 19. \(in Persian\)](#)
- [Ramezani nezhad, R. H., K. Aidi, H. Reyhani, M. Asgari, B. \(2015\). *elite sport management*. Iran: Shomal Payedar publications. \(in Persian\)](#)
- [Renaud, A. D. B., V. Kempf ,H. \(2018\). *Modelling International Sporting Performance the Impact of National Sport Policy Factors*. Paper presented at the 50th Annual Conference of the French Society of Statistics, Paris-Saclay .](#)
- [Ricour, M., De Bosscher, V., Scheerder, J., & Willem, A. \(2020\) *The Perspective of Flemish National Governing Bodies on Qualitative Youth Sports*. Paper presented at the European Association for Sport Management \(EASM\) 2020.](#)
- [Sabaghian, A. \(2015\). sport diplomacy. *Research in culture- communicatins*, 16\(31\), 20. \(in Persian\)](#)
- [Shabani bahar, G. E., N. Goodarzi, M. Monsef, A. \(2015\). Application of path analysis model in explaining Indicators that have influence on success of sports teams in international events. *Applied sport management*, 3\(11\),1-4. \(in Persian\)](#)
- [Seguí-Urbaneja, J., Inglés, E., Alcaraz, S., & De Bosscher, V. \(2020\). Sport pyramid metaphor: trickle down and up effect in Spain. *Revista Internacional de Medicina y Ciencias de La Actividad Fisica y Del Deporte*, 20 \(77\).](#)
- [Shilbury, D., Deane, J., & Kellett, P. \(2006\). *Sport management in Australia*. Australia: Strategic Sport Management Pty Ltd.](#)
- [Zakizadeh, S., Kohandel, M. \(2020\). Path analysis of factors affecting elite Badminton policy in Iran according to SPLISS. *Sport Management and Development*, 9\(3\), 36-51. doi: 10.22124/jsmd.2020.4495 \(in Persian\)](#)